

2. Єдиний державний реєстр судових рішень [Електронний ресурс] - Режим перегляду: <http://www.reyestr.court.gov.ua/Page/1>
3. Постанова Пленуму Верховного Суду України «Про практику застосування судами примусових заходів виховного характеру» <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/v0002700-06>
4. Кодекс України про адміністративні правопорушення [Електронний ресурс] - Режим перегляду: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/80731-10>
5. Цивільний кодекс України [Електронний ресурс] - Режим перегляду: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/435-15>

Горобець Максим Ігорович
курсант факультету підготовки фахівців
для органів досудового розслідування
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

*Науковий керівник – доцент кафедри теорії та історії держави
і права, к.ю.н., доцент **Перепьолкін С.М.***

УКРАЇНА ТА ІНТЕРПОЛ: ІСТОРИЧНА РЕТРОСПЕКТИВА

Серед міжнародних організацій, яким належить вагома роль у сфері протидії злочинності, необхідно відзначити ІНТЕРПОЛ, членами якого в даний час є 190 держав [1].

ІНТЕРПОЛ – міжнародна правоохоронна організація кримінальної поліції, яка координує міжнародне співробітництво поліцейських органів (установ) різних країн у боротьбі з загальнокримінальними злочинами. Правову основу діяльності ІНТЕРПОЛ складають його Статут і Регламент, які набрали чинності 13 червня 1956 року.

Діяльність ІНТЕРПОЛ націлена на координацію співробітництва держав в розшуку злочинців та осіб, зниклих безвісти, боротьбі з організованими злочинними співтовариствами, злочинністю неповнолітніх, тероризмом, торгівлею людьми, злочинами у сфері економіки і високих технологій, фальшивомонетництвом, підробкою цінних паперів, незаконним обігом наркотиків і психотропних речовин та ряді інших. В рамках ІНТЕРПОЛ формується база даних, що містить інформацію про осіб, причетних до злочинної діяльності, осіб, зниклих безвісти, а також дані про об'єкти, оголошених у міжнародний розшук [2]. Діяльність ІНТЕРПОЛ спрямована на координацію співпраці поліцейських органів і в тому випадку, якщо між конкретними державами не встановлені дипломатичні відносини.

До структури ІНТЕРПОЛ входять: Генеральна Асамблея, Виконавчий

комітет, Генеральний секретаріат, Національні центральні бюро (НЦБ), радники з наукових питань. Найвищим пленарним органом ІНТЕРПОЛ є Генеральна Асамблея, у період між її сесіями вищим адміністративним органом з більш вузькими повноваженнями та складом є Виконавчий комітет на чолі з президентом. Постійно діючим робочим органом є Генеральний секретаріат, на чолі якого стоїть Генеральний секретар. Виконавчий комітет складається із Президента (строком на 4 роки), трьох Віце-президентів (строком на 3 роки), які повинні представляти різні країни та континенти (Азію, Америку, Африку, Австралію та Європу) та дев'яти делегатів, які обираються Генеральною Асамблеєю. Генеральний секретаріат є постійно діючою службою усієї організації, включає до себе Генерального секретаря, спеціалістів та адміністративний персонал. Він виконує рішення Генеральної Асамблеї та Виконавчого комітету, діє як міжнародний центр по боротьбі із загальною злочинністю, а також як спеціалізований та інформаційний центр, забезпечує ефективне адміністративне керівництво ІНТЕРПОЛ, підтримує зв'язки з НЦБ та міжнародними організаціями, готує необхідні публікації, виконує обов'язки робочого секретаріату на сесіях Генеральної Асамблеї та засіданнях Виконавчого комітету, підтримує зв'язок із Президентом тощо. Національні центральні бюро (НЦБ) створюються у структурі поліцейської служби кожної держави-члена ІНТЕРПОЛ. Вони є центрами міжнародного співробітництва держав по боротьбі із злочинністю, опорними пунктами ІНТЕРПОЛ на місцях. Як вже було відмічено, у конкретній державі НЦБ є постійно діючим органом ІНТЕРПОЛ. Одночасно воно є поліцейським органом цієї держави, яка наділена великими повноваженнями по боротьбі із злочинністю. Подібних органів немає в жодній міжнародній організації. Будучи опорними пунктами міжнародного поліцейського співробітництва НЦБ у своїх країнах підтримує ділові зв'язки із судом, прокуратурою, прикордонною та митною службами, а на міжнародному рівні – з ЦНБ інших країн та Генеральним секретаріатом.

Перші можливості контактів українських правоохоронних органів із зарубіжними колегами в рамках ІНТЕРПОЛ з'явилися в 1990 році, але не безпосередньо, а через відповідні структури колишнього СРСР. Саме тоді – Постановою Ради Міністрів СРСР № 338 від 7 квітня 1990 року створено Національне Центральне Бюро Інтерполу в СРСР. На початку 1991 року вже вивчалася і обговорювалася можливість самостійного членства України в ІНТЕРПОЛ, але за браком власної валюти, а також через вертикальну залежність від МВС СРСР, яке відносило будь-які міжнародні контакти до своєї виключної компетенції втілити ці ідеї в життя тоді не вдалося.[3]

Прийняття України до ІНТЕРПОЛ відбулося 4 листопада 1992 року на 61-й сесії Генеральної асамблеї ІНТЕРПОЛ (м. Дакар, Сенегал). Від України у сесії брала участь делегація, до складу якої входили перший Заступник Міністра внутрішніх справ України Володимир Михайлович Корнійчук та на-

чальник Штабу МВС – Олександр Михайлович Іщенко.

Після набуття членства в ІНТЕРПОЛІ виникла нагальна необхідність створення підрозділу, який би безпосередньо забезпечив функцію Національного центрального бюро ІНТЕРПОЛ в Україні. З цією метою в МВС було створено тимчасову робочу групу для взаємодії з ІНТЕРПОЛ, керівником якої був призначений Петро Захарович Мельник.

До складу робочої групи увійшли працівники Міністерства Григорій Іванович Стельмах, Ігор Степанович Лимарченко, Олег Олександрович Каплін, Зінаїда Володимирівна Вербенко та інші. Ці люди провели колосальну роботу і по суті створили фундамент для подальшого розвитку українського бюро ІНТЕРПОЛ.[4]

25 березня 1993 року Кабінет Міністрів України своєю постановою № 220 затвердив "Положення про Національне центральне бюро Інтерполу". Постановою визначено, що взаємодія правоохоронних органів України з компетентними органами зарубіжних держав щодо вирішення питань боротьби із злочинністю, що має транснаціональний характер, або виходить за межі країни, здійснюється лише через Національне центральне бюро Інтерполу, яке визначається центром координації такої взаємодії. Повноваження бюро покладені на Міністерство внутрішніх справ, в рамках якого сформовано робочий апарат НЦБ штатною чисельністю на сьогодні 45 співробітників. Наказом Міністра у лютому 1995 року створені групи Укрбюро Інтерполу в ГУУМВС України в Республіці Крим, областях, містах Києві і Севастополі.

На НЦБ Інтерполу покладаються такі основні завдання:

- координація діяльності правоохоронних органів держави в боротьбі із злочинністю, що має транснаціональний характер, або виходить за межі країни;
- забезпечення взаємодії з Генеральним секретаріатом та відповідними органами держав – членів Інтерполу в боротьбі із злочинністю;
- оцінка рівня поширення в Україні злочинності, що має транснаціональний характер і загрози злочинної діяльності громадян України за кордоном.

Взаємодія Укрбюро Інтерполу з Генеральним секретаріатом організації розвивається досить успішно. Крім повсякденних контактів з конкретних питань, співробітництво здійснювалося і в таких напрямках, як участь представників правоохоронних органів України в конференціях, нарадах, симпозіумах з різних проблем боротьби із злочинністю, методична і технічна допомога Генсекретаріату в становленні НЦБ Інтерполу в Україні. Найбільш значним кроком Генсекретаріату в технічному переозброєнні Укрбюро було встановлення в жовтні 1995 року системи електронної пошти Х.400, комплекс обладнання якої Генсекретаріатом було надано на безоплатній основі. Монтаж обладнання здійснений спеціалістами Генсекретаріату в режимі МТА.[5]

На сьогодні Укрбюро є потужним самостійним структурним підрозді-

лом апарату Національної поліції України, який забезпечує представництво України в ІНТЕРПОЛ та з 2010 року і в ЄВРОПОЛ.

Впродовж 20 років пройдено непростий шлях кропіткої роботи щодо формування високопрофесійного колективу, запровадження правових основ роботи, покращення технічної складової діяльності підрозділу, налагодження дієвої взаємодії з правоохоронними органами України та іноземних держав.

На сьогодні Укрбюро Інтерполу – це добре організований, сучасно оснащений підрозділ, який спроможний надати ефективну допомогу правоохоронним органам України у проведенні за кордоном оперативно-розшукових та інших заходів у справах про транснаціональні злочини загальнокримінальної та економічної спрямованості.

1. Дані станом на червень 2015 (див .: INTERPOL: Member countries: World. URL: interpol.int/Member-countries/World (дата звернення: 11.06.2015)).

2. Міжнародна організація кримінальної поліції: [офіц. сайт]. URL: interpol.int (дата звернення: 31.03.2015).

3. Український Інтерпол: шляхом розвитку. - Електронний ресурс. - Режим доступу: <http://old.niss.gov.ua/tasko/017.htm>

4. Департамент міжнародного поліцейського співробітництва - Електронний ресурс. - Режим доступу: <http://interpol.np.gov.ua>

Грисенко П.О

здобувач вищої освіти

Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

Науковій керівник –

доцент кафедри, к.ю.н. Кононець В.П.

ПРОБЛЕМНІ АСПЕКТИ ПРИТЯГНЕННЯ ДО ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА ПОРУШЕННЯ ТИШІ В НАСЕЛЕНИХ ПУНКТАХ

Необхідною умовою побудови демократичного суспільства є належний рівень організації боротьби держави та її компетентних органів з протиправними проявами. Серед великої кількості заходів державного примусу адміністративна відповідальність посідає чільне місце серед них. Це викликано, насамперед, значною кількістю правопорушень, які тягнуть за собою накладення адміністративних стягнень. Досить велику увагу приділяють адміністративним правопорушенням, що посягають на громадський порядок і громадську безпеку, зокрема: за куріння тютюнових виробів у заборонених місцях; розпивання пива, алкогольних, слабоалкогольних напоїв у заборонених законом місцях або поява у громадських місцях у п'яному вигляді; дрібне хуліганство; вчинення насильства в сім'ї, невиконання захисного припису